

Lieve familie, vrienden en donateurs,

31 december 2017

**We are what we think
All that we are
arises with our thoughts
With our thoughts, we make the world
Buddha**

Voor 2018 wens ik u een mooi, gezond en liefdevol jaar! Laat ons denken en onze gedachtes vooral in het teken staan van de mensen om ons heen die ziek zijn, pijn lijden of eenzaam zijn. Een glimlach, een groet of een klein gebaar doet wonderen. Dankbaar ben ik voor uw financiële steun, het vertrouwen en de kansen die u geeft aan de kinderen in India!

In november 2017 heb ik een bezoek gebracht aan 'mijn' kindertehuis, het Radha Kishan Home en het Manasu Girl Care Center. Bij zo'n bezoek verblijf ik 24 uur per dag in de tehuizen gedurende vijf dagen. Zo krijg ik een aardig beeld van hoe het dagelijks leven verloopt.

Over het Radha Kishan Home (RKH)

De sfeer in het kindertehuis is positief. Er heerst een ontspannen en rustige sfeer. Er is tussen het personeel onderling een goede samenwerking. De kinderen maken dan ook een blijde en vrolijke indruk. Het kindertehuis bestaat bijna 70 jaar en momenteel wonen er 243 kinderen, verdeeld over 4 tehuizen. Er zijn veel buitenlandse donaties, maar ook Indiase mensen doneren maaltijden, kleding of sponsoren een kind in het onderwijs.

Stichting Manasu helpt 15 jongeren die studeren in het MBO of HBO onderwijs, zoals:

Akash, zeventien jaar oud, woont vanaf 2005 in het kindertehuis. Zijn moeder is overleden, zijn vader werkt in een ander deel van India als dagloner. Akash ziet zijn vader drie keer per jaar. Hij heeft twee zussen: Devika Rani en Padmadja. Ook zij wonen in het kindertehuis. Akash heeft een hechte band met zijn zusjes, hij ziet ze iedere zondag. Akash is een lieve en slimme jongen. Hij volgt onderwijs in de 11th class (5 HAVO), spreekt uitstekend Engels en heeft het hoogste gemiddelde cijfer (9) op zijn school. Als beloning heeft hij van school 75 euro gekregen. Akash geeft aan dat hij blij is dat Manasu de Engelse leraar sponsort. Iedere ochtend krijgt hij van zes tot half acht Engelse les. Akash heeft bovendien verstand van computers. Dit dankzij de kennis en vaardigheden overgedragen door de computerleraar, die ook al enkele jaren door Manasu wordt gesponsord. Nu mag Akash iedere zondag en in de vakanties naar het kantoor komen, om te helpen bij de boekhouding van het kindertehuis. Dit vindt hij geweldig.

Het is dankzij dit werk dat Akash in staat is zijn zusjes regelmatig te zien, over wie hij aangeeft dat zij "the first thing in my life" zijn. Hij wil in de toekomst een technische opleiding volgen.

Akash en Sandhya

Praveena, zij woont vanaf 2007 in het kindertehuis. Op negenjarige leeftijd kwam zij naar het tehuis. Haar beide ouders zijn overleden. Vader kreeg een verkeersongeluk, moeder had het hier erg moeilijk mee, stopte met eten en is uiteindelijk ook overleden. Praveena vertelde dat haar moeder veel heeft geleden.

Praveena heeft nog een oudere broer, deze woont bij een tante. Tante was niet bereid om ook voor haar te zorgen. Meisjes zijn namelijk minder geliefd, dit trieste fenomeen bestaat nog steeds. De extra zorg voor de veiligheid van een meisje, de eer van de familie, maar ook de bruidsschat zal wel een rol spelen. Praveena is echter blij dat zij in het kindertehuis woont en kan studeren. Zij volgt het eerste jaar van de opleiding tot boekhouder. In de toekomst wil zij een baan in de computer software of in het onderwijs.

Op de vraag hoe zij zichzelf zou omschrijven, zeg ze het volgende: "Ik ben behulpzaam en luister naar de problemen van anderen. Ik oordeel niet en ik roddel ook niet". Dit zijn prachtige eigenschappen!

Praveena

De jongeren uit het RKH die gesponsord worden door Manasu.

Over Manasu Girl Care Center (MGCC)

Daar te zijn is, zoals altijd weer een bijzondere ervaring en dit keer voelde het nog meer speciaal. Dat kwam denk ik door de liefde die de kinderen en het personeel uitstralen. Het zien van de vrolijke, lachende en zingende kinderen in het Manasu Girl Care Center (MGCC), maakt mij enorm blij. Ik voel dankbaarheid dat ik dit mag beleven en een geluksgevoel dat wij met ons allen deze kinderen een kans geven op een betere toekomst en dat zij kind mogen zijn!

Met trots kan ik u vertellen dat het MGCC sinds afgelopen november tien jaar bestaat. De kinderen hadden een fantastisch cultureel programma georganiseerd om dit tienjarige bestaan te vieren. Een onvergetelijke middag, compleet met een Miss Manasu verkiezing. Het is geweldig om de kinderen daar te zien, zo blij, gelukkig en gezond. Sommige meisjes wonen er al tien jaar en zijn nu aan het studeren. Begonnen als opvang van vijf meisjes, verblijven er nu 24 meisjes, met daarnaast regelmatig ook meisjes voor slechts enkele dagen, in de crisis opvang.

De eerste zes jaar financierde Stichting Manasu dit Center voor 100%. Hierna is het langzaam naar 90%, 80% gegaan en vanaf 2017 sponsort Manasu 50%. We werken nauw samen met Kid Power uit India, die de andere 50% voor haar rekening neemt, inclusief lokale donaties. Bijna dagelijks komen lokale donateurs die rijst, groente en fruit, schooltassen, schriften en pennen doneren. Dit is een geweldige ontwikkeling. Het geeft Stichting Manasu meer financiële ruimte om nieuwe projecten te initiëren.

Dagelijks wordt er hard gestudeerd in het MGCC

Khatuna, ook wel Baby genoemd. Zij is één van de meisjes die vanaf de start van het MGCC daar woont. Haar moeder is een prostituee en beide ouders zijn alcohol verslaafd. Als achtjarig meisje moest zij dansen voor geld. Ik kan me Khatuna nog goed herinneren als een actief en druk meisje, dat veel aandacht vroeg. Nu is zij een rustige jongedame geworden. Khatuna spreekt goed Engels. Vanaf juni 2017 volgt zij de opleiding gezondheidswerker. Gezondheidswerkers zijn vergelijkbaar met ziekenverzorgenden. Khatuna zit op het St. Ann's college voor meisjes. Dit is een Christelijke opleiding wat door nonnen wordt gerund. Khatuna verblijft daar intern en deelt een kamer met drie andere meisjes. Op het terrein staat ook een ziekenhuis en een geboortekliniek. Zij gaat zes dagen per week naar school; het is leren en werken ineen. De meisjes hoeven alleen mee te helpen met tuinieren. Verder is het studeren en naar school gaan. Khatuna vindt het geweldig! Het was bijzonder om dit te zien en vooral fijn om Khatuna zo blij en gelukkig te zien.

Khartuna en Sandhya

Revathi

Revathi, zij is in 2014 in het MGCC gekomen. Revathi leefde samen met haar vader, lijkenverbrander van beroep, op een treinstation. Zij zat daar wezenloos voor zich uit te staren en te wachten tot haar vader terugkwam van zijn werk. Een vrouw die dit zag, heeft een medewerker van het MGCC ingeschakeld, die toen met de vader van Revathi is gaan praten. Toen zij in het MGCC is komen wonen kon zij nauwelijks lezen en schrijven, maar bleek bijzonder goed in sport. Zij is boks lessen gaan volgen en bleek zo goed te zijn dat zij inmiddels diverse prijzen heeft gewonnen en is zij in 2016 aangenomen op een sportopleiding. Dit is echt zo bijzonder.

Helaas heb ik Revathi niet persoonlijk kunnen ontmoeten, omdat zij een toernooi had, 2000 km verder weg. Wel heb ik haar telefonisch gesproken. Zij klonk zelfverzekerd en mentaal sterk. Zo'n ander meisje dan die ik een paar jaar geleden ontmoette, zo verlegen en onzeker. Wie had ooit gedacht dat haar leven zo'n wending zou nemen. Revathi zeker niet!

Toekomstplannen

Momenteel verblijven er 24 meisjes in het Center. Dit is momenteel de maximale capaciteit. Manasu is gestart de mogelijkheid van een nieuw project te onderzoeken. Al snel werd duidelijk dat er behoefte is aan opvang van meer meisjes. In Visakhapatnam zijn slechts twee opvanghuizen voor meisjes, een van de overheid en een van Manasu.

Vlak na mijn vertrek kwam er in dezelfde straat een huis vrij voor verhuur. Hierdoor zouden nog 20 meisjes kunnen worden opgevangen. Mijn eerste gevoel was twijfel, de kleinschaligheid is juist wat mij zo aanspreekt. Maar het helpen van meer meisjes, hen onderdak, eten en onderwijs te kunnen bieden, neemt mijn twijfels en die van de andere bestuursleden weg. Wel zijn wij van mening dat extra personeel moet worden aangenomen worden om de kwaliteit en de aandacht voor de meisjes te waarborgen. De financiële ondersteuning hiervoor komt van Manasu. Dus we hopen in de nabije toekomst in het MGCC plek te kunnen bieden aan 45 meisjes! Dit is fantastisch!

Om dit te kunnen realiseren is extra geld nodig. Wat hebben we nodig voor 15 extra meisjes:

Verf voor binnen en buitenshuis	- 650 Euro
Ieder kind een eigen kast	- 780 Euro
Aanschaf en aanleg 1 extra toilet	- 450 Euro
Ieder kind een eigen bed, matras, lakens	-1170 Euro
Totaal extra nodig:	3500 Euro

En doordat er meer meisjes zijn, stijgen de vaste lasten en dagelijkse kosten evenredig. Elke extra bijdrage is welkom. Heeft u bekenden, vrienden, of familie die ook zouden willen helpen, stuur deze mail door zodat we dit met z'n allen snel waar kunnen maken.

Een heel ander plan is om op korte termijn een facebook pagina te starten voor de meisjes van MGCC. Hiervoor is toestemming gekregen. Manasu zal wel de namen van de kinderen fingeren. Leuk om u wat vaker een update te geven met foto's en korte filmpjes.

Dan is er nog een bijzonder moment dat ik met jullie wil delen. Het bezoek aan een tempel, waar enkele meisjes uit het Center liederen zongen uit de Bhagavad Gita (letterlijk het "lied van de Heer", een zeer omvangrijk episch gedicht, dat een grote rol speelt in het hindoeïsme). Deze verzen zijn 5000 jaar geleden opgetekend. Het gaat over de mens, zijn gebondenheid in de cyclus van geboorte en dood en uiteindelijk zijn/haar relatie met God. Hier ontmoette ik de docent die hen de verzen leerde. Hij vertelde het fantastisch te vinden dat wij deze meisjes helpen. Zijn woorden: "If we are at the other side, only the goodness will remain!" (Wanneer wij aan de overkant zijn, zal alleen de goedheid in herinnering blijven).

Ik wil u bedanken voor uw goedheid en giften, omdat u daarmee deze kinderen een kans geeft op een betere toekomst en op een gelukkiger leven!

Meisjes uit MGCC en Sandhya

Hartelijke groet,

Sandhya Siccama
Stichting Manasu